

Ha pisane su sanki

(hornjoserbsce)

»Ha pisane su sanki a klinkotate konje.
A hdže ha ty nětk jědžeš,
ty rjany Janko mój?«
»Ći njepowěm!«

»Ty lěpšich mysli budžeš,
hdyž powědać mi zechceš,
hdže ha ty tola jědžeš,
ty rjany Janko mój!«
»To poslušaj!

Hlej, do města ja jědu,
tam chcu sej całtow kupić.«
»Ach, daj mi sobu jěći,
ty rjany Janko mój!«
»Ně, njesměš to.«

»Ty lěpšich mysli budžeš,
hdyž dowolić mi zechceš,
zo tola z tobu jědu,
ty rjany Janko mój!«
»Skoč na wopuš!«

»Ha pisane su sanki
a klinkotate konje.
A što ty tola wjezeš,
ty rjany Janko mój?«
»Aj, jabłučka!«

»Ty lěpšich mysli budžeš,
hdyž jabłučko mi dariš.
Ach, daj mi, daj mi jedne,
ty rjany Janko mój!«
»Maš zhnije, jěš!«

Něnt džurja, rotna wótcyńmy

(slěpjański)

1. Něnt džurja, rotna wótcyńmy, k nam ćidžo Kněz šej' krasności;
Wón kral jo šyckich kralejstwow a Zbóžnik chudych grěšnikow;
Wón dawa strowe żywjenje, toć wyskajćo něnt wjesele:
Bydź chwalony, mój Bog, mój Wóšce bogaty.

2. Wón pomocnik nam sprawny jo, z nim zapsćěgana miłosć džo.
Jog pyšni krona swětosći, wón dźerży cepter zmilnosći.
Šu nuzu wón nam huženjo, toć wjesele něnt wyskajćo:
Bydź chwalony, mój Bog, mój Zbóžnik spomožny.

3. Lud, kraj a město glucne su, což tajkeg krala witaju!
Ow zbóžna kužda wutroba, džož zmilny kral sam ćistup ma.
Wón prawe, wěrne słuńcko jo a samu radosć ćinjeso.
Bydź chwalony, mój Bog, mój troštar hobstajny.

4. Ćidź, luby Jezu, rotna se ći šyroko něnt wótworje.
Ach, pój ze swójej'' zmilnosću, a pokaž swóju dobrotu.
Twój swěty Duch njech dowjedžo nas tam, džož wěcna zbóžnosť jo.
Cesć, chwalbu spiwaju še měnu twójomu.

Přadła je Marja kudžaŕtku

(hornjoserbsce)

Přadła je Marja kudžaŕtku,
kudžaŕtku židžanu;
prěnju je nitku napřadła,
||: kudžaŕtku dopřadła. :||

Šiŕta je Marja košulku,
košulku židžanu;
prěni je šowčik zešiŕta,
||: košulku došiŕta. :||

Šŕta je tam Marja do cyrkwyje,
do cyrkwyje Božej.
Wona je paćerje spěwala,
||: Bohu so modliŕta. :||

K njej stej tam přišŕtoj dušce dwě,
stej so nutř kŕapaŕtoj.
»Pušć naju, swjata Marija, nutř,
||: kiž maćer Boža sy.« :||

»Nutř waju pušćić njemóžu,
jandželki rejuja
tu w swojich židžanych košulkach,
||: we wěncach zelenych.« :||

Marja te reje wjedžeše,
ze swojim džěćatkom.
Tak wona so Bohu lubješe;
||: jandželki scěh'wachu. :||

Sněh so rjenje saje

(hornjoserbsce)

Sněh so rjenje saje
a sej z nami hraje;
nětko won na sanje
a so sydneyć na nje.
Z hory jědźemy
a kaž wětrik smalimy,
z hory jědźemy
a kaž wětrik smalimy.

A we našim haće
woda je we šaće
nowym twjerdym z lodu,
štož njeje na škodu.
Tam so smykamy,
z bruslemi so spytamy,
tam so smykamy,
z bruslemi so spytamy.

Wowka pak a džěd naš
a tež wěsće wuj waš
za kachlemi sedža
powědać sej wědža.
To pak baje su
zwjetša kiž sej rěča tu.

Sněh so saje, sněh njech traje

(hornjoserbski)

Sněh so saje, sněh njech traje,
sněh je moje wjeselo.
Běŕ kaž kryda sněh so syda
na drastu a na wšitko.

W sněze chodžu, sněze brodžu
mjelčo kaž by kóčka šła.
A hdyž pa'nu spěšnje stanu,
drasta njeje mazana.

Rady kulku stoŕku wulku
a ju někom pósćelu.
Ja tež na to bórze za to
kulku sněha dóstanu.

»Wótcuśco!«, ten głos nam woła

(dolnoserbski)

»Wótcuśco!«, ten głos nam woła
tych wječtarjow wót Bóžeg stoła:
Jeruzalem, žgan wótcuś nět!
Juž jo wokoło poł nocy;
z jich wustow zni k nam we wšej mocy:
Wy mudre kněžny, pójźćo ned!
Waš nawoženja žo! te lampy zaswěšćo! Haleluja!
Wše stawajšo, wón k swajźbje žo,
jom napšešiwo chwatajšo!

2. Cion wacharjow głos słušy,
to zwjaselijo ju we dušy
a wóna stawa skobodna.
Luby jeje pšížo kšasny,
we gnaže wěrnny, z njebjasny,
jej zejžo gwězda lubosna.
Och pšíž, ty řědny wěnk,
kněz Jezus, Bóžy synk! Hosianna!
My za tobu k tom wjaselu
wše žomy žaržat wjacerju.

3. Chwalba, cesć buž Bogu dana,
na wšakich tšunach řědnje grana
wót janželow a cłowjekow!
Twójog města pyšne wrota
su z lutnych parlow a wót złota;
jich licy se tam dwanasćo.
Jo niži wižona a niži słyšana taka kšasnosť?
Tog'dla nět my wót wutšoby
na nimjer Boga chwalimy!

Z běłym sněhom zawodźena

(hornjoserbsce)

Z běłym sněhom zawodźena
zemja słódce drěmoce.
Pod lodom je wusła rěka
sony soni nalětnje.

W ćichim wětrje zehrawaja
tysac běłych hwězdzičkow.
Z mróčelow so šěrych saja
miliony sněženkow.